

Mark Kraan wint de Arlecchino (voor beste mannelijke bijrol) voor zijn rol als bioscoopmedewerker Sam in de voorstelling 'Cinema' van Toneelgroep Oostpool. Een rol waarin hij volgens de jury het tragische en komische van zijn perso-

nage voortdurend in balans houdt.

Rosa van Leeuwen wint de Colom-bina (voor beste vrouwelijke bijrol) voor de rol van Honey in 'Wie is er bang voor Virginia Woolf' bij Dood Paard. Honey is bij haar een vrouw

met scherpe randjes en een onvoor-spelbaar karakter, een geduchte medespeler in het steekspel van George en Martha.

De Regieprijs gaat naar **Naomi Velissariou** voor de voorstelling

'Permanent Destruction - The SK Concert', een voorstelling waarin gekke, muzikaliteit en vervreemde schoonheid worden verbonden in een helder, strak concept.

Davy Pieters wint de Mimeprijs voor

haar voorstelling 'How to build a Universe' bij Theater Rotterdam. De jury prijst haar unieke handschrift: visueel en muzikaal ijersterk.

Urban Myth wint de Gouden Krelkel voor meest indrukwekkende jeugd-

theaterproductie voor 'Martin Luther King', een 'aangrijpende' muziektheatervoorstelling.

Jibbe Willems wint de Gouden Krelkel voor meest indrukwekkende podiumprestatie in het jeugtheater

met zijn libretto voor 'Jabber' van Theatergroep Kwatta.

Don Duyns (tekstschrijver) en **Pieter Kramer** (regisseur) winnen de Prosceniumprijs voor hun vele familievoorstellingen.

Zij gaan er met de prijzen vandoor

TONEELPRIJZEN De beste toneelprestaties van afgelopen seizoen gaven een nietsontziend beeld van innerlijk lijden. Hannah Hoekstra en Ramsey Nasr waren de gedoodverfde winnaars van de **Theo d'Or** en de **Louis d'Or** met hun beklemmende, hartverscheurende prestaties.

tekst **Sandra Kooke**

Ramsey Nasr alleskunner die publiek nooit ontberoerd laat

Nasr speelt de rol van zijn leven, 'Nasr is fenome-naal', 'een fenomenale krachttoer'. Recensenten gebruikten vorig jaar september de grootst mogelijke woorden om de acteerprestatie van Ramsey Nasr (45) in 'Een klein leven' te beschrijven. Dat hij met deze rol bij Internationaal Theater Amsterdam, in een regie van Ivo van Hove, de Louis d'Or voor beste mannelijke hoofdrol wint, is dan ook geen verrassing.

Nasr vertolkte de rol van Jude, een man die als kind zwaar seksueel misbruikt werd en daar lichamelijk en psychisch vermint uitgekomen is. Hij speelde zowel het kind als de volwassen man. De laatste met een rol vol spanning en met een lichtelijk slepend been.

Het was een rol waarvan hij zelf al vermoedde dat het een van de zwaarste zou worden, vertelde hij in een interview met Trouw. Ten eerste zou hij op moeten boksen tegen de beelden in de hoofden van de lezers van 'Een klein leven'. Het boek van Hanya Yanagihara was al een bestseller; hoe moet je als acteur

verhouden tot een personage dat zoveel mensen al menen te kennen? Maar daarnaast heeft deze Jude dit verschrikkelijke trauma. En dan was de rol ook nog een flinke fysieke belasting voor zijn lichaam.

Maar een rol als Jude is wel de reden waarom je acteur wordt, zei Nasr. "Want wie is die man? Met Jude kom je in de krochten van een letterlijk zieke geest."

Aan Nasr, die behalve acteur ook dichter, schrijver en essayist is, is het spelen van een indringende rol wel toevertrouwd. Nasr is een alleskunner, die de kijker nooit ontberoerd laat vanwege zijn intense spel. De ernst waarmee hij in zijn rollen duikt heeft iets aandoenlijks, dat vervolgens aan zijn personages kleef. In 'Kings of War' was hij de daadkrachtige Henry V; in 'De andere stem', de door hem geschreven monoloog, speelde hij de moderne man die worstelt tussen verdriet en ergernis in een telefoongesprek met zijn ex-geliefde; in 'Dood in Venetië', door hem bewerkt voor toneel, was hij de keurige doch plotselinge emoties overvallende Gustav von Aschenbach. Meest op het netvlies

Ramsey Nasr als Jude in 'Een klein leven'. FOTO JAN VERSWEYELD

De ernst waarmee hij in zijn rollen duikt heeft iets aandoenlijks

staat zijn vertolking van de rol van architect Howard Rourke in 'The Fountainhead', waarvoor hij in 2015 ook al de Louis d'Or kreeg. Nu dus voor de tweede keer deze prijs. Een prijs die hem door ieder-geen gegund wordt. Ook schrijfter Hanya Yanagihara prees het als een 'ongekend gedurfde prestatie'.

De Nederlandse Toneel-jury prijst Nasr als volgt: 'De aftakeling die Ramsey Nasr in 'Een klein leven' speelt, is bijzonder aangrijpend en toont een emotionele en fysieke slijtageslag. Hij manoeuvreert zijn personage Jude op schitterende wijze langs de randen van de afgrond.'

Hannah Hoekstra (r) in 'People, places & things'. FOTO SANNE PEPPER

Hannah Hoekstra intrigerende actrice op wie je geen vat krijgt

Van high tot diep, diep down. Emma is een zwaar verslaafde actrice, die op de been blijft met drank, drugs en pijnstijlers. Tot ze gaat afkicken. In de verslavingskliniek vecht ze tegen haar demonen en gaat ze er bijna aan onderdoor. Een heftige rol over een krachtige, stekelige vrouw, die ook heel klein en kwetsbaar is. Een rol die de jonge Hannah Hoekstra (32) op het lijf is geschreven. 'Hoekstra is ronduit sensationeel', 'waanzinnig knap gespeeld', 'hartverscheurend kwetsbaar en geestig furieus', schreven de recensenten.

En zo verdient Hoekstra met haar rol in 'People, places & things' onder regie van Marcus Azzini bij Toneelgroep Oostpool op behoorlijk

jonge leeftijd haar eerste Theo d'Or voor beste vrouwelijke hoofdrol. Die kan dan mooi naast de twee Gouden Kalveren die ze in 2012 en 2016 won voor haar rollen in 'Hemel' en 'De helleveeg'. Zestien films, veertien toneelstukken en enkele tv-rollen heeft ze al op haar naam staan.

'Fokking eng', noemde ze de rol in een interview in de Volkskrant. 'Hup, 120 pagina's Hannah Hoekstra aan zet.' Wat haar aanspraak in de rol is dat ze als actrice een actrice speelt, die niet alleen in een voorstelling speelt, maar in de afklickliniek weer andere rollen speelt tegenover haar medeverslaafden, haar therapeuten of haar ouders. Ook als kijker voel je dat je door Emma gemanipuleerd wordt: wat is echt bij haar, wanneer speelt ze het? Tegelij-

Ze werkt enorm serieus aan een rol en weet precies wat ze moet doen

kert zij zie je onder die rollen het treurige hoopje mens dat ze diep van binnen is. Een enorme prestatie van Hoekstra, die het hele stuk op toneel staat en de voorstelling draagt.

Dat Hoekstra een grote actrice aan het worden was, viel al langer op. Ook in eerdere rollen was te zien dat ze alles uit haar tenen haalt, hoe enorm serieus ze aan een rol werkt en precies weet wat ze

moet doen. Ze trekt de aandacht doordat ze intrigeert: je kunt geen vat op haar krijgen, ze heeft iets de-monisch over zich.

Ze liep stage bij Johan Simons bij NTGent en was enkele jaren verbonden aan het Nationale Toneel, waar ze veel samenwerkte met Theu Boermans. Na 'People, places & things' kun je alleen maar met nieuwsgierigheid uitkijken naar haar volgende grote theaterrol.

De Nederlandse Toneel-jury schrijft over Hoekstra: 'Als Emma trekt Hannah Hoekstra in 'People, Places & Things' alle registers open. Dit doet Hoekstra met een perfecte tekstbehandeling en zeer indrukwekkend fysiek spel, stevast knap gedoseerd en de touwtjes altijd in handen.'